

عنوان مقاله:

واکاوی اثربخشی آموزش های یکپارچه در دانش آموزان مقطع ابتدایی

محل انتشار:

مجله مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی، دوره 6، شماره 65 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

امیر همتی - مدرس دانشگاه فرهنگیان

وحید قلی زاده قلعه عزیز - دانشجوی مقطع دکتری زنجان

کیومرث پناهی - کارشناسی علوم سیاسی

یاسین شیخلو - کارشناسی روان شناسی تربیتی

خلاصه مقاله:

از آنجا که کودکان و نوجوانان مدت طولانی از عمر خود را در مدارس به سر می برند، لذا مدارس، به مثابه قدرتی حساس و حیاتی در فرآیند رشد و تحول به شمار آمده و نقش معلم از انتقال دانش به تمرین مهارت های بهره گیری از دانش تغییر کرده تا بر انگیزه یادگیری دانش آموزان اثر گذارده، به قالب ها و جریان یادگیری، حل مساله، یادآوری، استدلال و نیز فهم و درک اجتماعی و اخلاقی آنان شکل و قوام بخشد (کاربا[1]، ۲۰۰۰). تجهیز افراد به مهارت های فراگیری به تناسب رشد علم و دانش و ظهور فناوری های جدید نیاز مبرمی است که مستلزم تغییر برنامه های درسی، تبیین هدف های واقعی، مبانی و اصول آموزشی پیشرو، برنامه های درسی استاندارد و بهره گیری از روش های نوین آموزش و پرورش در مدارس می باشد. قطعا در این زمان بایستی نیازهای جامعه به ویژه کودکان و نوجوانان به طور مستمر و دقیق بازنگری شوند به گونه ای که فراگیران با برخورداری از کیفیت و جامعیت لازم، فرصت ها و زمینه های لازم برای خلاقیت در مدرسه را فراهم و قدرت ساختن فردایی بهتر را دارا باشند. لذا در مقاله حاضر سعی شده است به جنبه های مختلف اثربخشی و ارتباط آن با تلفیق برنامه های آموزش و پرورش پرداخته شود.

کلمات کلیدی:

اثربخشی، آموزش یکپارچه، تلفیق، دانش آموزان.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1895542>

